

НЕДІЛЯ 4-та ВЕЛИКОГО ПОСТУ (Цикл В)

"Мертві за гріхи... чистою благодаттю ви спасенні". Над цими словами апостола слід постійно роздумувати, бо вони відкривають нам таємницю Божого милосердя. Не можна добре зрозуміти, що Бог є любов, якщо не проникнути в цю таємницю Його поблажливості. Він полюбив нас, незважаючи на те, що ми нічого не заслужили, і благословив нас всілякими дарами. На цьому наголошує і сьогоднішнє Євангеліє: "Бог не послав свого Сина на світ, щоб його засудити, але щоб світ через нього спасся".

Ми маємо природну схильність хотіти, щоб нас визнавали за нашими справами. Я завжди захоплювався романським мистецтвом, тими сільськими церквами, про які ми не знаємо ні імені архітектора, ні імен художників, які створили картини чи скульптури. Це як постійна корекція цього бажання бути визнаним. Спасіння, однак, не пов'язане з нашими ділами, як каже святий Павло, "щоб ніхто не хвалився".

Нам важко визнати свою убогість, але ми повинні знати, що ми жебраки. Перед Богом ми всі бідні і потребуємо Його милосердя.

Бог іде перед нами зі своєю любов'ю і веде нас. Ми ніколи не зможемо відплатити за те, що Бог нам дав, але ми можемо бути вдячні за це кожної миті і намагатися жити цим. Ісус каже, що той, хто не вірить, вже засуджений. З іншого боку, той, хто має віру, отримує спасіння. За цим підуть добрі справи, які є наслідком благодаті, яку нам дає Бог. Вони завжди будуть відповіддю, а не причиною Божої любові до нас. Бог любить мене, грішного, такою великою любов'ю, що я покликаний бути святим. Його милість спасає мене від моїх гріхів і веде мене туди, куди я не зміг би дійти своїми власними справами.

Усвідомлення того, що Бог постійно пропонує мені свою допомогу в просуванні дорогою святості, приводить мене не до невпевненості, а до впевненості. Бо Бог багатий на любов, і той, хто довіряє Йому, ніколи не розчарується.

Нехай наша Небесна Матір супроводжує нас на шляху більшої довіри до Бога.